

meget skadeligt for Arbejdsforholdene inden for Bagerfaget. — Forslaget indeholder to Bestemmelser. For det første indeholder det Bestemmelse om, at en Medhjælper i et Bageri skal have et ugentligt Fridøgn fra Kl. 6 den ene Dags Morgen til Kl. 6 den næste Dags Morgen, hvilket Fridøgn dog ikke kan kræves hver Gang paa en Søndag, men kun saaledes i hver anden Uge, saaledes at Driften i Bageriet kan gaa sin vanlige Gænge. Endvidere indeholder Forslaget en Bestemmelse om, at Bagerlærlinge i Alderen fra 14 til 16 Aar ikke maa beskæftiges om Natten. Naar vi gennemføre disse Reforme, mener det ærede Medlem, at vi ødelægge Forholdene i Bagerifaget. Jeg tror nu ikke, at Forholdene indenfor Bagerifaget ere saa skrøbelige, at de ville blive ødelagte ved, at man indfører Bestemmelser, som allerede ere indførte i Kjøbenhavn, uden at Bagerifaget paa nogen som helst Maade er standset i sin Udvikling. Det ærede Medlem henviste til, at det, der her foreligger, er et Spørgsmaal, der ikke bør henvises til Lovgivningsmagten, men at det bør ordnes gennem Organisationernes Indfyldelse. Jeg vil i saa Henseende henvise det ærede Medlem til, at siden 1873 have Organisationerne arbejdet paa at faa dette Spørgsmaal ordnet ved mindelige Overenskomster mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer, men naar undtages Forholdene her i Kjøbenhavn, er man i denne Sag ikke kommen et eneste Skridt videre siden 1873; en 25 eller 26aarig Erfaring har altsaa vist, at man ikke ad Frivillighedens Vej har kunnet løse dette Spørgsmaal. — Som det ærede Medlem nævnte, er Forholdet jo det, at der her i Landet findes 2552 Bagermestre, der beskæftige ca. 3000 Svende. Af disse 3000 Svende, have ca. 650, som nærmest ere beskæftigede i Bagerier her i Kjøbenhavn, et Fridøgn om Ugen, hvorimod de øvrige ikke have det. Det ærede Medlem oplyste jo ogsaa selv, at Bagermestrene i Aalborg endog have frataget Bagersvendene det Fridøgn, de havde faaet indrømmet ved tidligere Lejlighed. Ser man paa Forholdene, som de historisk have udviklet sig fra den første Tid, da man bestræbte sig for at faa et Fridøgn indført i Bagerfaget, ser man, hvor uhyre vanskeligt det er for Arbejderne at faa en Forbedring i deres Forhold, selv om denne er nok saa berettiget og anerkendes for at være nok saa rimelig, naar den skal naas ad Frivillighedens, den fri Forhandlings Vej, og

naar Arbejderne ikke ved Fremsættelse af disse Fordringer have tilstrækkelig Magt til at gennemføre dem. Nu er Forholdet i Bagerfaget jo det, at Arbejdernes Organisation her i Kjøbenhavn er nogenlunde stærk, saaledes at de ved Hjælp af denne dog kunne faa nogle Indrømmelser, men paa Landet have de svagere Organisationer, og derfor kunne de ikke faa nogle Indrømmelser. Nu synes dette Spørgsmaal dog at være af en saadan Natur, at det synes at maatte ligge saa vel i Bagermestrenes som i Svendenes Interesse at faa det løst saa tilfredsstillende for begge som muligt. Det forekommer mig at være ganske urimeligt at forlange, at et Menneske, hvis Arbejdstid væsentlig falder om Natten, ikke en Gang skulde have et Fridøgn, 21—24 Timers sammenhængende Fritid om Ugen. Det forekommer mig ikke at være et urimeligt Forlangende, og hvis der er det rette Blik til Stede hos Bagermestrene, kunde dette Spørgsmaal blive løst, uden at Svendene behøvede at ty til Lovgivningsmagten, men under de Forhandlinger, der have været førte mellem Bagermestrene og Bagersvendene, have Bagermestrene altid henvist til, at dette Spørgsmaal ikke kan løses ad Frivillighedens Vej, men at man maa gaa til Lovgivningsmagten for at faa det løst, derfor ere Svendene gaaede til Lovgivningsmagten, og Lovgivningsmagten, i alt Fald det ene Ting — og jeg haaber, at ogsaa dette Ting vil slutte sig dertil — har ment, at det Krav, som er stillet, er retfærdigt og billigt.

Bestemmelsen i § 1, at Lærlinge mellem 14 og 16 Aar ikke maa benyttes til Natarbejde, kan jeg kun hilse med Glæde. I Lærlingelovens § 7 er der jo en Bestemmelse om, at ingen Lærling maa benyttes til Arbejde i Tiden mellem Kl. 9 Aften og 5 Morgen. Fra denne Bestemmelse er der givet Dispensation for Bagerifaget, men denne Dispensation har medført noget andet, som ligeledes er til Skade for Bagerfagets Udvikling. Bestemmelsen i § 10 i Lærlingeloven siger, at der skal tilstaaes Lærlingene saa megen Fritid, at de kunne besøge de tekniske Skoler i Landet; dette kunne Bagerlærlinge ikke nyde godt af. Jeg tror, det er en Sjældenhed at se en Bagerlærling besøge en teknisk Skole, ganske simpelt fordi hans Arbejdstid netop falder paa den Tid, da Undervisningen i de tekniske Skoler foregaar. Nu er det jo imidlertid sikkert, at dette kun kan være til Skade for Bagerlærlingenes Uddannelse og